

JACHTWERF RIK HOMAN

Scheepsbenodigdheden
Zomer-winterstalling
Verkoop boten en motoren
Reparatie-Nieuwbouw

Ontwerpen en expertises
re sloepjes van plaatselijk type, de meeste op een trailer gekomen. Het was eigenlijk geen wedstrijd maar een soort toertocht, wat leuk was omdat naar eigen keus af en toe op een strandje aangelegd werd voor picknick, wat voor Fransen natuurlijk heel belangrijk is. We hadden veel bekijks met ons sloepje en werden langdurig gefilmd. Het spaarzame gebruik van de elektromotor was sommige Fransen toch niet ontgaan en die kwamen vragen hoe we tegen wind konden zeilen. Via een smal geultje tussen de oesterpercelen kwamen we bij de Noordpunt van "Ile aux Moines", waar we aan een boei vastmaakten en aan wal werden gebracht voor diner en muziek. Heel gezellig, maar het is toch wel moeilijk om opeens in het Frans te moeten praten; we hebben het gevoel dat we in die twee weken meer geleerd hebben dan in 5 jaar op school. De volgende dag begon rustig, maar al gauw moesten we weer reven, uiteindelijk stond de klauw van de gaffel vlak boven de giek. Wat een windvlagen; die kwamen dan ook direct van de Atlantische Oceaan op ons af. In een smalle doorgang werden we door de stroom teruggezet, maar door een geweldige windvlaag, waarbij we de Elisabeth nog net overeind konden houden, kropen we langs een rotseiland maar met de boeggolf boven dek uit! We voeren toen wel 12 km/u door het water, maar kwamen er bijna niet langs. Na weer een strandje voor picknick kregen we een sleepje aangeboden, wat we dankbaar accepteerden want er stond toen dik windkracht 7. Gelukkig hoefden we ons daar maar een beetje voor te schamen want uiteindelijk wilden bijna alle sloepen een sleepje. Helaas sleepte de visserman, "Espoir de Marin" niet zo deskundig als de "Krab" doorgaans doet, want door de harde dwarsstroom werd de Elisabeth als achterste boot op een grote boei getrokken. Tiny, die aan het roer zat, zag het bijtijds aankomen, ik pakte de toeter, maar daar bleek geen geluid uit te komen omdat die zat vastgeroest. We konden de schade beperken door met de altijd beschikbare elektromotor een zetje in de goede richting te geven. Nadat we nog een klein sloepje achter de Elisabeth hadden genomen, sleepte de visser weer te dicht langs een staak. Ik kon het laatste sloepje nog net losgooien voor die

Werfnieuws 22
Najaar 1997

We zijn net terug van een prachtige zeilvakantie in Frankrijk; eind augustus vertrokken we met de Elisabeth op de trailer achter de auto naar de Golf van Morbihan, aan de zuidkust van Bretagne. In la Trinité lieten we naast honderden miljonairsjachten de Elisabeth te water en zeilden de volgende dag met een heerlijk briesje naar de ingang van de Golf. Nu is daar zo'n 5m getijverschil, waardoor in de smalle ingang heel veel stroom kan staan; op sommige plaatsen meer dan 9 kn ofwel 17 km/u. We vlogen dan ook naar binnen en met draaikolken en puntige golven was het best spannend voor de eerste keer.

We vonden een prachtige ankerplaats bij een strandje, waar we na het zwemmen in glashelder water, van een glaasje wijn met stokbrood, camembert, quiche en sla genoten. Slapen is een heel gedoe: dektent erover, luchtbedden opblazen, slaapzakken uitpakken en de volgende morgen alles weer omgekeerd. We zeilden in de volgende dagen door de Golf - bijna zo groot als het IJsselmeer - met honderden prachtige eilanden, sommige met dorpjes, andere onbewoond, de stroom en de wind zorgden voor transport, af en toe even geholpen door de elektromotor. Vannes is een prachtige oude stad, waar we een paar dagen bleven liggen vanwege het weer, want ook daar kan het regenen! Tropische buien hebben we meegemaakt en even later schijnt de zon dan weer. Dat alles bij een temperatuur van 25 graden dus geen probleem als er iets nat werd. Van een excentrieke Engelsman kregen we een sleepje de stad uit en daarna zeilden we naar een prachtige ankerplaats, tegenover een roze geverfd kasteel. Veel wind hadden we die week; vrijwel de hele vakantie gereefd gevaren, maar we zochten dan beschutting van een eilandje en gingen wandelen, exotische schelpen zoeken aan een strandje of in een dorpje espresso drinken. Nota bene van onze vrienden in Engeland hoorden we dat er een wedstrijd voor sloepen zou zijn, via een telefoontje hoorden we dat we mee konden doen. We startten in Il Logo met wel 40 ande-